

HUHTIKUU

4/2008

SISÄLTÖ

.....
AJANKOHTAISIA PUUHIA

.....
VILLISIKATILAN
LANKALAUANTAI

.....
MARATON ON
MARIANNEN HARRASTUS

.....
YKS'KAKS'
KUUSKYMMENTÄ

.....
OMA KOTI
KULLAN KALLIS

AILI KIHSTRÖM
95 VUOTTA

.....
TUULA TIKANDERILLE
SUOMEN VALKOISEN
RUUSUN I LUOKAN MITALI

.....
PUTKILAHDEN KYLÄLEHTI

.....
PIKKUPOJAN
MUISTOJA SYRJÄLÄSTÄ

.....
POHJOIS-PÄIJÄNTEEN
RETKEILYREITILTÄ KÄVIJÖITÄ
PUTKILAHTEN?

...
KYLÄSEURAN KEVÄTKOKOUS

.....
KIITOS ILMOITTAJILLE,
ILMAN TEITÄ TÄMÄ LEHTI EI VOISI
ILMESTYÄ TÄSSÄ LAAJUUDESSA.

.....
TILAA KYLÄLEHTI
LAHJAKSI TUTTAVALLESII!

Putkilahden Kylälehti

Putkilahden kylälehti myös internetissä:
www.putkilahti.net

Perustettu 1993.
Ilmestyy 12 kertaa vuodessa.
Kylän paras tiedottaja.

**Irtonumero
2,00 euroa**

PIIRROS: TIMO SUOMINEN

Kolean hämärän lupaus:

mustan rastaan lämmin huilu,
taukoamatta

lauloi maailman kauniimmaksi.

Ajankohtaisia puuhia

Keväällä on hyvä tarkistaa kodin ruukkukukkien kunto ja samalla suunnata ajatukset myös tulevaan kesään ja pihojemme kukkaistutuksiin.

Tarmokkaat ”viherpeukalot” ovat jo aikoja sitten vaihtaneet huonekukilleen uudet, ravintorikkaat mullat. Ovatpa he ehtineet tuoda kellareistaan muhkeat daalianjuurakot ja muut talvisäilössä olleet kukkasensa sisälle huoneisiin ja istuttaneet ne tilaviin ruukkuihinsa. Myös gladioluksen mukulat on pantu juurtumaan ja odottamaan kesänlämpöisiä ilmoja.

Monien kotien jokakeväinen ilmiö on ikkunalaudoille ilmestyneet multaa täynnä olevat purkit ja purtilot. Vanhaan tapaan multiin on peitelty yksivuotisten kukkien siemeniä, niiden lajien, jotka vaativat taimikasvatusta. Purkeista löytyy useimmiten petunian, pelargonin, ahkeraliisan, orvokin ja samettikukan siemeniä. Onpa joitakin harvinaisempiakin lajikkeita alettu kasvattaa taimiksi kotioloissa. Uutuudenviehätys kan-

nustaa kokeilemaan jotakin ennennäkemättöä kukkasajia.

Niillä taimienkasvattajilla, joilla on hyvä kasvihuone, on mahdollisuus kasvat-
taa suurempiakin määriä erilaisia taimiaan siellä. Huolehdintaa taimien menestymiselle sielläkin riittää varsinkin valon ja sopivan lämmön suhteen.

Tulevan kesän kukkaistutuksia kannattaa suunnitella jo etukäteen. On hyvä tietää, miten paljon pihamaalla on tilaa kukille ja muille kasveille, jotta istutettavia taimia olisi riittävästi. Amppele-istutuksiakaan ei pitäisi

unohtaa, nehän ovat nykyisin joka kodin komistuksina verannoilla ja parvekkeilla. Kukkien värit ovat tietysti makukysymyksiä, mutta olisi kaunista, jos ne sopeutuisivat hyvin muuhun ympäristöön. Yksivärinen ryhmä on rauhallinen ja juhlavampi kuin monenkirjava sikermä. Silmäniloa on silti molemmissa.

Usein kotona kasvatetut taimet ovat heikompia kuin kasvitarhojen paremmissa olosuhteissa kasvaneet taimet. Kotona kasvattamiseen liittyy kuitenkin oma viehätysensä. On ilo huomata, kuinka pieni siemen herää eloon ja kohottaa hennon vartensa mullan pimeydestä kohti auringon valoa, voiman lähdeä.

HELLYYTTÄ JA HOIVAA KUKILLEMME!

AUNE TURUNEN

Kiitämme lämpimästi teitä kaikkia, jotka muistitte kylälehtemme 15-vuotisjuhlapäivää monin tervehdyksin, lahjoituksin ja kukkasin! Tämä kaikki kannustaa ja auttaa meitä yhdessä tekemään talkootyötä kylälehtemme ja samalla keho kylämme hyväksi.

Putkilahden Kylälehti

Putkilahden KYLÄLEHTI

(ISSN 1236665X)

PERUSTETTU 1993. ILMESTYY KERRAN KUUSSA.

KUSTANTAJA: PUTKILAHDEN KYLÄSEURA RY

PUHEENJOHTAJA: TIMO SUOMINEN

SÄHKÖPOSTI: TIMO.M.P.SUOMINEN@SUOMI24.FI

OSOITE: KOUHINSALONTIE 109, 41870 PUTKILAHTI

PUHELIN: (050) 301 1493

PAINOS: 315 KPL

TILAAJIA: 251 (HUHTIKUU 2007)

PAINOPAikka: KOPIJYVÄ OY, JYVÄSKYLÄ

KYLÄLEHDEN KEHITTÄMINEN

KYLÄLEHDEN YHTEYSHENKILÖT OTTAVAT VASTAAN

EHDOTUKSIA LEHDEN KEHITTÄMISEKSI. HEILLE VOI

TARJOTA MYÖS AINEISTOA JULKAISTAVAKSI. YHTEYSHEN-

KILOUETTELO OIKEALLA.

TILAUSHINNAT 1. 1. 2008 ALKAEN

PERUSHINTA EUROA 21.00/12 NUMEROA

KESTOTILAUSALENNUS EUROA 3,00 / VUOSI

SUOMEN ULKOPUOLELLE LISÄHINTA EUROA 3,00/VUOSI

IRTONUMEROT EUROA 2.00.

IRTONUMEROITA MYYDÄÄN PUTKILAHDESSA VIRRAN

PUODISSA

ILMOITUSHINNAT 1. 1. 2008 ALKAEN

PERUSHINTA 0,13 €/PALSTAMM. VÄHINTÄÄN 10 €

TOISTUVA ILMOITUS 0,10 €/PALSTAMM

TAKAKANNEN VÄRI-ILMOITUSLISÄ 0,05 €/PALSTAMM

KANNEN VÄRI-ILMOITUS 0,50 €/MM (140 MM LEVEYS)

YHDISTYSTOIMINTA SOPIMUKSEN MUKAAN

PUTKILAHDEN UUTISIA INTERNETISSÄ:

<http://www.putkilahti.net/>

PÄÄTOIMITTAJA:

AUNE TURUNEN P. (050) 464 3683

VESPUOLENTIE 1568, 41800 KORPIAHTI

SÄHKÖPOSTI: ETUNIMI.SUKUNIMI@PUTKILAHTI.NET

MUU TOIMITUSKUNTA:

VALTO KOSKINEN, TAITTO P. (050) 563 7344

SÄHKÖPOSTI: ETUNIMI.SUKUNIMI@PUTKILAHTI.NET

ESKO PERTTULA, ILMOITUKSET P. (0400) 762211

SÄHKÖPOSTI: ETUNIMI.SUKUNIMI@PUTKILAHTI.NET

YHTEYSHENKILÖITÄ:

MARJA RIIKONEN, TILIT P. (0400) 647909

Uudet tilaukset:

YLLÄ MAINITUT YHTEYSHENKILÖT

AINEISTOPÄIVÄMÄÄRÄ:

ILMESTYISKUKKAUDEN ENSIMMÄINEN PÄIVÄ

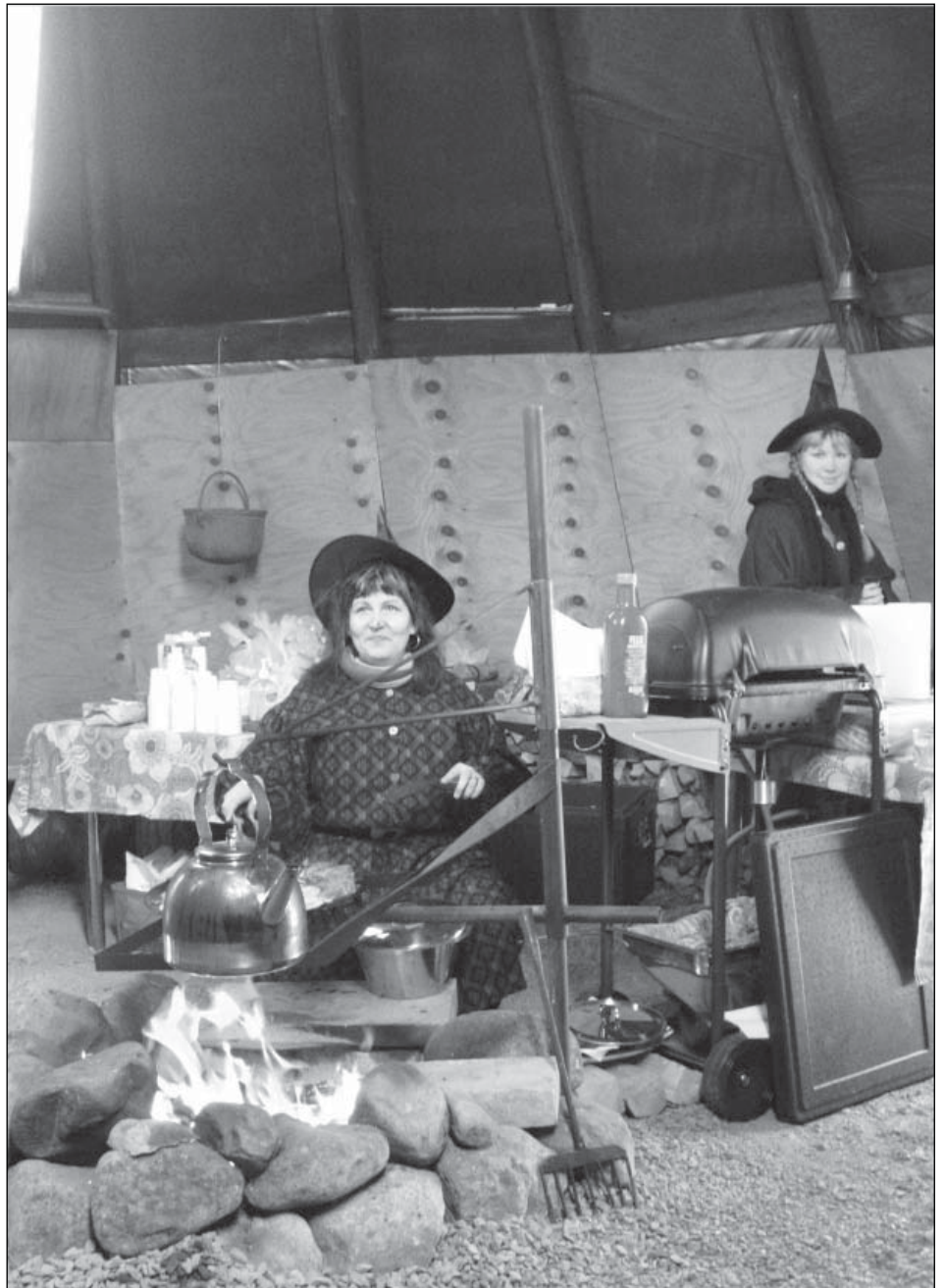
Nokikahvipannu valmiusasemiin ja äänekkäs kutsu ulos koko maakuntaan. Näin onnistuneet elämykset Simolan villisikatilan keväässä tarjottiin kaikille huvittelun haluisille vieraille myös tänä vuonna. Kodassa runsasta kävijöiden joukkoa emännöivät Tarja Simola ja Silja Ojanen.

VILLISIKATILAN LANKALAUANTAI

Pitkien pääsiäispyhien keskellä pääsiäislauantaina 22. maaliskuuta Simolan villisikatilalla järjestettiin nyt jo perinteeksi muodostunut avoimien ovien päivä. Villisikojen elämään tutustumisen lisäksi vierailijat pääsivät kurkistamaan Vanhaan Järvelään, Tarja Simolan lapsuudenkotiin. Asumiskäytön loppumisen jälkeen talo on palvellut lähinnä perunanidätyksen tarpeita, mutta nyt se oli kuurattu ja entisoitu erittäin viehättäväksi pienoismuseoksi. Talon esineistö johdatteli kävijää entisaikojen tietokoneettomaan ja televisiotomaan tunnelmaan olkipatjoineen ja pottineen.

Viime vuoden tapaan paikalle oli pyörähtänyt myös muutama Kyöpelinvuoren asukki, joista ainakin yksi nähtiin todistetavasti myös harrastamassa itämaista tanssia. Muutama nuoremman polven edustaja tosin uskaltautui epäilemään noitien aitoutta, eikä allekirjoittaneen korviin ole ainakaan kirjoittamishetkellä kantautunut tietoa siitä, ovatko nämä skeptikot vielä palautuneet rupikonnista ihmismuotoisiksi.

Nälkiintymään noidat eivät apulaisineen vieraita kuitenkaan jättäneet. Kodassa oli tarjolla paahtoleipää ja nokipannukahvia, sekä hurjemmille uskalikoille villisian sil-

millä höystettyä taikalientä. Makkaranpaisto tapahtui ulkona auringonpaisteessa, sillä sää todellakin suosi tapahtumaa. Siihenastisen talven kylmintä yötä seurannut päivä oli nimittäin selkeä ja aurinkoinen ja pakkastakin oli juuri sopivasti. Varmasti hyvä ilmakin oli osaltaan innostanut ihmisiä kömpimään paikalle, kävijöitä arveltiin olleen reilusti toistasataa.

Vilkkauden huomasi hyvin myyntipöydän takaa, jossa ei pitkiä aikoja tarvinnut tyhjän panttina seisoskella.

TAPAAMISIIN ENSI VUOTEEN!

SILJA OJANEN

PARTURI-KAMPAAMO
lovi & laikku
JENNA: 050 528 5612
NOORA: 041 505 6317
☎ (014) 877 036
MARTINPOLKU 13C19
41800 KORPILAHTI

Kerromme kerran viikossa keskiviikkoisin koko pitäjän uutiset
Tilaa **KORPILAHTI** ja lue
PAIKALLISLEHTI
Kokkotie 11 C 17, 41800 KORPILAHTI
p. (014) 821 481, faksi 822 471
toimitus@korpilahtilehti.fi
ilmoitukset@korpilahtilehti.fi
www.korpilahtilehti.fi

MARATON ON MARIANNEN HARRASTUS

Marianne Lind, os. Sorvali, on syntynyt ja kasvanut Putkilahdessa. Ylioppilaaksi tulonsa jälkeen Marianne suuntasi opintonsa Helsingin Sairaanhoidon oppilaitokseen, josta hän valmistui 1970-luvun lopulla laboratorioriohoitajaksi. Valmistuttuaan Marianne on toiminut lähes koko ajan Keski-Suomen sairaanhoidopiirin palveluksessa, hetken patologian laboratoriossa, muutaman vuoden Kinkomaalla ja muutaman kymmenen vuotta kolmivuorotyössä Keski-Suomen keskussairaalassa. Opiskelun ja työn ohessa Marianne avioitui ja perheeseen syntyi 3 lasta, kaksi tytärtä ja yksi poika, jotka ovat jo aikuistuneet ja lähteneet kotoa opiskelemaan ja mukaan työelämään. Lindien koti on Säynätsalossa, mutta siteet Putkilahteen ovat säilyneet vahvoina, sillä Mariannen vanhemmat, Marketta ja Aarne Sorvali, asuvat Putkilahden Mikkolassa.

Maratonkipinä syttyy

Merkittävä tapahtuma Mariannen elämässä oli, kun hän vuonna 2000 juoksi elämänsä ensimmäisen maratonin.

– Ajatuksena oli, jos kerran eläessään suoriutuisi siitä, kertoo Marianne.

Ja totisesti Marianne suoriutui siitä loistavasti, sillä tällä hetkellä hänellä on takana jo 15 kokomaratonia. Maratonmatka on

42,195 kilometriä ja puolimaraton on nimensä mukaisesti puolet siitä. Miehet ja naiset juoksevat saman matkan ja samoissa tapahtumissa. Yleensä maratoneille osallistuu huomattavasti enemmän miehiä, mutta viime vuosina naisten osuus on voimakkaasti lisääntynyt, varsinkin puolimaratoneille.

Mariannen mielestä maratonjuoksu on mitä mainioin harrastuslaji. Hän sanoo:

– Haastetta riittää! Treeniaika on vapaa. Yleiskuntoa ei voi päästää täysin repsahtamaan. Vaikka maratonia voidaan pitää erakolajina, tuo se mukanaan samanhenkistä seuraa. Yleensä reissut tehdään kimppareisuina ja monesti pitkillä lenkeillä on juttuseuraa.

Valmentautumista tarvitaan

Maratonille lähdettäessä on tiedettävä omat kykynsä ja kehonsa kunto. Ilman valmentautumista maratonille on turha lähteä. Kysymykseen, kuinka pitkän ajan maratonille valmentautuminen vaatii, Marianne sanoo:

– Valmistautumisaika maratonille riippuu paljolti siitä, millainen liikkumistausta kullakin on. Karkean arvion mukaan siinä menee vuosi, jos taustalla ei ole juurikaan kestävyysliikuntaa. Viime aikoina treeniohjelmaa on laadittu lähes joka lehdessä, mutta mielestäni pitkät peruskestävyyslenkit ovat kaiken a ja o. Harjoittelun määrää tietysti se, mikä on tavoite. Jos on tarkoitus parannella aikoja, niin vaatimukset harjoittelullekin

kasvat.

Maratonjuoksu näyttää katsojasta kovin raskaalta lajilta. Kuinka paikat, erikoisesti jalat, kestävät kovat juoksut?

– Minulla ei ole ollut isompia ongelmia jalkojen kanssa. Ehkä syy on siinä, että kuntoilen aika maltillisesti, koska en kuvittelekaan, että minusta tulisi urheilija. Olen omaksi ilokseni kuntoilija.

– Maratonin tärkeimmät varusteet ovat jalkaan hyvin sopivat kengät ja sukat jotka eivät saa hiertää eivätkä hangata loppumatkallakaan, kun jalat turpoavat ja hikoavat. Myös vaatetuksen tulee olla kiristämätön ja miellyttävä päällä.

Entä onko maratoonarilla oma ruokavali?

– Ruokavalion jokainen joutuu itse kokeilemaan mikä kullekin sopii. Ei kuitenkaan mitään raskaita ruokia ennen starttipäivää, huomauttaa Marianne.

Harrastusta koti- ja ulkomailla

Marathonharrastus on hyvin suosittua niin Suomessa kuin ulkomaillakin. Tuhannet suomalaiset harrastusmaratoonarit suuntaavat kesäisin matkansa aina hyvin järjestettyyn Tukholman maratontapahtumaan, niin Mariannekin. Helsingin, Prahan ja Kempeleen maratonit ovat olleet myös Mariannen ohjelmissa monien muiden tapahtumien lisäksi. Ensi kesäksi on kaavailtu Tukholman ja Helsingin lisäksi kolmatta kokomaratonia myöhemmin syksyllä. – Aika näyttää, toteutuuko se reissu, tuumii Marianne.

Tulevaisuuden suunnitelmat

Tulevaisuudestaan Marianne kertoo, ettei ole laittanut mitään määräaikaa maratonharrastuksensa jatkamiselle tai lopettamiselle. – Jos terveyttä ja mielenkiintoa riittää, niin jatketaan, sanoo hän.

Erittäin tärkeää harrastuksen kestävyy-

delle on perheen tuki ja kannustus. Lindin perheessä tukea ja kannustusta riittää kyllä. Marianne kertoo:

– Mieheni ja vanhin lapsista harrastaa liikuntaa ja kaksi nuorinta urheilee, mitalikappista löytyy toisella naisten sarjassa Suomen mestaruus ja himmeämpiä mitaleja ja junioriajoilta mm. Pohjoismaiden mestaruus.

AUNE TURUNEN

YKS'KAKS' KUUSKYMMENTÄ

Kun Reijo Pynnöseltä kysyy, milloin hän on syntynyt, saa oitis vastauksen: ”Ihan yks'kaks' 1948.” Pieni selitys tulee heti perään: ”Elikkä se yks'kaks' on 1. päivä helmikuuta. Äitini ruukasi sanoa, että 'nuorin on syntynyt yks'kaks' sodan jälkeen.’”

Reijo kuuluu siihen sangen lukuisaan putkilahdisten joukkoon, jotka kylämme pitkäaikainen kättilö Rauha Reina aikoinaan

autteli maailmaan. Pynnösen mäellä Putkilahdessa tämä yks'kaks' merkkitapahtuma koettiin 60 vuotta sitten.

Elämänkouluun

Reijon lapsuus- ja kansakoulu aika vierähtivät nopeasti Pynnösen Oton ja Saaran viisilapsisessa perheessä. Elämänkoulu alkoi Reijolle varhain, jo 15-vuotiaana, kun hän lähti Luhankaan Arolle töihin. Työ siellä kesti pari vuotta ja ennen armeijaan menoaan hän ehti työskennellä jonkin aikaa Korpilahdella. Kun Reijo 17-vuotiaana pääsi armeijasta, oli edessä työpaikan etsiminen. Reijo kuuluu niihin ns. suuriin ikäluokkiin, jolloin maanviljelyskeskeisistä kylistä jouduttiin lähtemään työn perässä kaupunkiin ja liikekeskuksiin. Tätä sukupolvea onkin kutsuttu ”suuren muuton sukupolveksi”. Putkilahdestakin lähti toistakymmentä nuorta miestä Ruotsiin työtä etsimään. Sinne lähti Reijokin. Hän muistelee, kuinka matkustettiin kaverin kunnostamalla vanhalla autolla jäätä pitkin Vaasasta Pohjanlahden

*Reijo tuttujen ja tuntemattomien
ympäröimänä yllätysjuhlissa Pattayalla.*

yli Uumajaan. Suomen puolella varoiteltivat lähtijöitä, että ”jos jäljet jäällä loppuvat, tulkaa heti samoja jälkiä takaisin”. Matkasta selvitettiin kuitenkin onnellisesti ja Reijon Ruotsissa tekemä työrupeama tehdastyön palveluksessa kesti liki 7 vuotta. Lopulta hän palasi Suomeen, kuten muutkin Putkilahden pojat ovat vuosien kuluessa palanneet. Pari heistä asuu vielä Ruotsissa ja muutamat kavereista ovat jo kuolleet.

Kuten aina jonkun vaiheen päättyessä sitä seuraa uusi, niin Reijollekin. Hän aloitti Jyväskylässä kodinkoneiden myynti- ja huoltoyrityksen jatkaen toimintaa myöhemmin Muuramessa. Tämä työ jatkui lähes 30 vuotta. Nyt hän on eläkkeellä.

Elämän kohokohtia

Ihmiselämän suurin onni ja rikkaus on oma perhe. Reijon perheeseen kuuluu vaimon lisäksi kaksi lasta, tyttö ja poika, jotka ovat jo aikuisia ja molemmat työelämässä tahoillaan. Kohokohtia elämän arkeen tarjoavat erityiset merkkipäivät. Reijon täyttäessä 50 vuotta hänelle pidettiin suuret juhlat Muuramessa. Ne olivat julkiset juhlat, mutta nyt 60-vuotispäivän lähetessä Reijo päätti lähteä karkuun. Ja ihan yksin. Hän otti reppunsa, joka tavaroineen painoi tasan 4,6 kiloa ja lähti Helsingin lentokentälle. Sieltä hän löysi koneen, joka lähti Thaimaahan. Siihen Reijo nousi. Lento kesti 9 tuntia ja lopulta oltiin Pattayalla. Paikka sijaitsee Siaminlahden rannalla meren poukamassa. Se on yksi Thaimaan suosituimmista rantalomakohteista. Reijoa paikka miellytti ja viihtyminen oli taattu.

”Ympäriällä oli trooppinen ilmasto, erilainen kulttuuri, valtava liikenne, ravintoloiden ja ihmisten paljous. Meren vesi oli lämmintä ja rantahiekka puhdasta ja pehmeää. Merelle pääsi huippunopeilla veneillä ja mopotaksilla voi liikkua liikenteen seassa, joskin se oli melko hurjaa menoa! Tuttavuusiakin alkoi tulla vähitellen omasta ja lähihotelleista, näin aika kului rattoisasti. Thaimaalaisten ihmisten elämäntapa on rentoa ja vapaata, ihmiset ovat ystävällisiä ja kaikki ovat aina hyvällä tuulella”, muistelee Reijo.

Syntymäpäivän lähetessä Reijo suunnitelti muuttoa vähän edemmäs toiseen hotelliin, sillä tieto merkkipäivästä oli hotellin henkilökunnan tiedossa. Naapurihotellin vieraat kuitenkin estivät Reijon lähdön ja ilmoittivat, että ”Retulle on varattu sika”.

Kun Reijo sitten syntymäpäivänsä aamuna lähti kävelylle, huomasi hän hotellinsa edustalle ilmestyneen ainakin 200 sinivalloista ilmapalloa. ”Olivat yöllä jo alkaneet valmistella juhlaa minulle, se oli vaikuttavaa, kyllä se otti tunteisiin”, tunnustaa Reijo.

Hotellin väki oli järjestänyt juhlat

pihalle, jossa sika grillattiin ja jaettiin kaikille vieraille osansa. Tarjoiluun kuuluivat lisäksi samppanja, salaattit ja kaikki juhlaan kuuluvat herkut täytekkakuineen ja juomineen. Juhlaan saivat osallistua kaikki hotellin vieraat, myös naapurihotellistakin tuli väkeä. Olipa mukana tuttuja muuramelaisiakin yhteensä 29 henkeä ja Putkilahdestakin muutama tuttu. Hotellin henkilökunnan arvion mukaan juhlassa oli väkeä kaikkiaan noin sata henkeä. Tunnelma oli korkealla ja suomalainen musiikki kaikui kadulle asti. Seudun tavan mukaan kaikilta juhlaan osallistuvilta kerätään rahaa, joka lahjoitetaan päivänsankarille. Summa, joka koostui 100 bahtia (2 euroa) per asiakas, tuotti Reijolle 4600 bahtia. Muitakin lahjoja juhlijalle tuotiin runsaasti. Niinpä reppu painoikin maasta lähtiessä 9,6 kiloa.

”Juhlat, joita ei pitänyt tulla, tulivat kuitenkin ja mukavat muistot jäivät mieleen”, hymyilee Reijo, kuuskymppinen.

AUNE TURUNEN

OMA KOTI

KULLAN KALLIS

Sunnuntaina 2.3.2008 lähti Putkilahdelta muutama aikuinen ja kourallinen lapsia bussilla kohti Helsinkiä. Tätä reissua oli odotettu jo jonkin aikaa ja vatsassa oli perhosia. Koiraihmissä kun kaikki olimme, niin matkan määränpää oli erityisen mieluinen. Saimme nimittäin mahdollisuuden osallistua ”Hurtt & Stara” -ohjelman suoraan lähetukseen 4-kanavan studiolla.

Linja-automme lähti Korpilahdelta aamupäivällä. Auton täytti kaikkiaan 46 ihmistä. Meidän lisäksi innokkaita koiraihmissä tuli mm. Jyväskylästä, Äänekoskelta, Jämsästä ja Hämeenlinnasta. Ja niin kuin laulussakin sanotaan: Linja-autossa on myös tunnelmaa!!! Iloinen puheensorina pulppusi. Bussiemännän tarjoamat matkaveivät maistuivat niin isoille kuin pienillekin matkustajille. Pientä jännitystä oli ilmassa. Paikalla istuminen tuntui välillä ihan mahdolltomalta, ainakin meidän Robertista. Hän kävi monta kertaa kävelyllä bussin käytävällä. Tunnelma oli korkealla ja matkustamien hienoa.

Iltapäivällä olimmekin jo Helsingissä ja menimme koko porukka ruokailemaan.

Meitä varten oli pöydät kauniisti katettu ja ruoan tuoksukin jo houkutteli. Omat annoksemme otettuamme istuimme pöydän ääreen. Robert pyöritteli lihapullia lautasellaan ja puhua höpötteli koko ajan. Riikosen Marja siihen sitten sanoi, että: ”Pistähän poika nyt niitä lihapullia sitä ääntä kohti!” Robert katsoi minua tiukasti silmiin ja tokaisi: ”Äiti, miksi tuo Riikosen Marja koko ajan kommentaa?” Me saimme naurettua tuosta lohkaisusta aika hyvät naurut. Emma taas huomasi pöydällä ihanan jälkiruoan, nimittäin suklaamousse-kakun. Silmät loistaen sitä sitten haettiin. Voihan nam, ruoka kaikkien oli oikein hyvää ja sitä seurasi-kin hyvä ja levollinen mieli. Viimein koitti se hetki, että lähdimme bussillamme kohti tv-studiota. Naisilla kävi käsilaukuissaan vilske. Huulipunaa täytyi laittaa ja hiuksetkin harjata, jos vaikka oma naama pääsisi tv-kameran eteen. Emma-tyttö asetteli uutta keväänvihreää huiviaan kaulaansa ja sipaisi omaa huulikiiltoaan: ”Äiti, onko nyt hyvin?” Studion ovista sisään päästyämme kävi lopulta niin, että Putkilahtea edustamaan pääkatsomoon pääsivät kylämme tytöt Riikoska ja Emma. Kyllä kannatti kaunistautuminen, vaikkakin he näkyivät tv:n kuvassa kaukaisina hahmoina.

”Hurtt & Staran” koirat olivat niin ihania ja valloittavia. Jokainen erilainen ja omanlaisensa, niin kuin niitä ohjaavat julk-

kiksetkin. Kaikki osallistujat saivat mahtavat aplodit ja paljon kannustusta. Taisimme löytää varmasti kaikki omat suosikkimme kisasta. Vieressäni istunut Robert selosti koko ajan kuin papupata, mitä kisassa tapahtui. Kaiken kuuli myös vieressäni istunut rouva, jota kovasti huvitti pojan puheet. Mikään juttu ei meiltä jäänyt informoimatta, kiitos Robertin. Nauhoitusten loputtua tähtipari Hukka ja Jukka tulivat yleisön hellittäviksi. Koiraa käytiin sitten rapsuttamassa ja halaa- massa. Onnellisia pieniä ihmisiä tuli vastaan, pusujakin Hukka-koira oli jaellut.

Olikin jo pimeää, kun istuimme taas bussissa matkalla kohti kotia. Moni kertasi vielä mielessään illan tapahtumia. Kaikilla oli hymy herkässä ja hiukan haukotusta huulilla. ”Kiitos äiti, että otit meidät mukaan... maailman paras päivä!”, sanoi Robert ja antoi minulle vielä pusun ja halin. Nukkumatti heitti unihiekkaa monien silmiin ja autossa alkoi olla hiljaista. Itselläni oli hyvä mieli ja päällimmäisenä ajatus omasta kodista ja pehmeästä peitosta. Kotona vastassa olisi heti ovella oma hurtt, ei se aviomies, vaan koiramme Koda. Niin mukavaa kun onkaan matkustaa, käydä eri paikoissa, niin kotiin on aina ihana tulla. Oma koti kullan kallis!

RAIKASTA KEVÄÄN ODOTUSTA KAIKILLE

TERVEISIN MARJO MERIVIRTA

Onnittelemme

Kylämme vanhin asukas, Aili Kihlström, vietti 95-vuotissyntymäpäiviään 19.3.2008 kodissaan Putkilahden Uusi-Repolassa.

Putkilahden Kylälehti toivottaa virren 470 sanojen myötä pirteälle 95-vuotiaalle:

Parhainta onnea ja Jumalan siunausta!

Kirkkaat riemun äänet soivat
tänään sydämessäni.

Muistot kiitosmielen toivat,
niistä kiitän nöyrästi.

Herra antoi elämän,
kaiken hyvin johti hän,

tähän asti armossansa

siunannut on lahjoillansa.

TUULA TIKANDERILLE SUOMEN VALKOISEN RUUSUN I LUOKAN MITALI

Tasavallan presidentti Tarja Halonen on myöntänyt Tuula Tikanderille Suomen Valkoisen Ruusun I luokan mitalin itsenäisyyspäivänä 2007.

Tuula on syntyjään Putkilahden Korospohjasta Huvilan tilalta, Kustaa ja Aili Tikanderin tytär. Tuula syntyi 1950-luvulla ja varttui ja kävi koulun Putkilahdessa ja Korpilahdella sekä peruskoulun jälkeen Suolahdessa kansanopiston. Kotona riitti kesäisin töitä mansikkamaalla ja puutarhassa, mutta talvisin ei sopivia töitä ollut tarjolla työuraansa suunnittelevalle nuorelle.

Niinpä Tuulakin joutui miettimään, mitä sitä isona tekisi. Mieleessään hän vertaili vanhempien sisariensa ammatinvalintoja. Vanhin sisar oli kouluttautunut kaupalliselle alalle ja seuraava sairaala-alalle. Kun kuunteli molempien sisarten kertomuksia heidän töistään, alkoivat sairaalan työt kiinnostaa Tuulaa entistä enemmän. Sairaalaan töihin pääsyn esteenä oli kuitenkin vielä liian pieni ikä, sillä sairaalassa vaadittiin vähintään 18 vuoden ikää, joten aikaa piti saada kulu- maan. Niinpä Tuula lähti kotiapulaiseksi perheeseen ja samalla keräämään kokemuk- sia kodin ulkopuolella työssäolosta.

Täytettyään 18 vuotta Tuula pääsi Joutsan

aluesairaalaan harjoittelijaksi. Työ sairaalassa alkoi tuntua odotusten mukaiselta ja piti alkaa miettiä mahdollisuuksia eteenpäin. Tuulan sisar Leena oli töissä hoitajana Helsingissä Meilahden sairaalassa ja hän tiesi, että Helsingin sairaaloissa oli pulaa henki- lökunnasta ja harjoittelijoita myös otettiin töihin. Leena houkutteli Tuulan Helsinkiin luokseen asumaan ja töitä etsimään.

Tuula pääsikin heti Koskelan sairaalaan hoitajaksi. Hän viihtyi hyvin Koskelassa ja osastolla ja oppi nopeasti talon tavat. Hänestä pidettiin ja ajateltiin saatavan pysy- vää työvoimaa pitkäksi aikaa, niinpä sairaa- lan asuntolasta löytyi myös Tuulalle asunto.

Hoitajan työ sairaalassa oli mielekästä ja toisaalta raskasta, potilaat olivat Koskelassa pääsääntöisesti varsin iäkkäitä. Tuulaa alkoi kiinnostaa jatko-opiskelu. Sopivan harjoit- teluajan jälkeen hän pääsikin apuhoitaja- kouluun. Koskelasta opiskelemaan lähtiessä esimiehet houkuttelivat Tuulaa tekemään vapaa- ja loma-aikoina sijaisuuksia ja tuura- uksia heillä, koska sopivista sijaisista oli kova pula. Kun lupautui sijaisuuksiin, niin kou- luajan sai asua sairaalan asunnossa ja sairaa-

lan henkilökunta odotti saavansa koulutetun apuhoitajan töihin koulun jälkeen pysyvästi töihin. Tuula olikin Koskelassa töissä opiske- lun jälkeen jonkin aikaa, mutta alkoi kaivata vaihtelevampaa työpaikkaa ja haki töihin Helsingin Yliopistolliseen Keskussairaalaan, HYKS:n, sisätautien osastolle vuonna 1977. Nykyään Tuula toimii osastolla, jossa hema- tologia on erikoisalana. Siellä hoidetaan akuuttiin leukemiaan sairastuneita poti- laita, joiden ikähaitari alkaa 18-vuotiaista, joten potilaiden huolet ja tuskat ovat varsin monenlaisia, koska elämän jatkuvuudesta ei ole selvää näkemystä.

Tästä sairaalasta tulikin Tuulalle pysyvä työpaikka, jossa hän on ollut jo yli 30 vuotta töissä. Työssään Tuula viihtyy hyvin ja hän toteaa: ”Hyvä työyhteisö ja joustavuus ovat tärkeitä raskaassa työssä. On tärkeää, että pystyy itse vaikuttamaan omaan työ- hönsä ja tehtäviinsä.”

Useita kertoja vuodessa Tuula käy Korospohjassa syntymäkodissaan äitiään katsomassa ja lataamassa akkujaan lomillaan sekä pidennetyillä viikonloppuvapaillaan.

Syksyllä 2007 HYKS:n klinikan ylihoi- taja päätti hakea Tuulalle osaston vastuu- henkilöiden perusteidean pohjalta kyseistä mitalia. Mitalin myöntämisen perusteina olivat:

”Tuula on poikkeuksellinen hoitaja. Hän on pitkän työuransa aikana kartuttanut itsel- leen mahtavan ammattitaidon. Ammattitai- don lisäksi hän yhä edelleen vuodesta toiseen kohtaa potilaan ja heidän omaisensa ainut- kertaisina ihmisinä. Tuula on omahoitajana tehnyt merkittävää työtä tukien vakavasti sairaita potilaita ja heidän omaisiaan. Tuulaa voi hyvin kuvata saattohoidon mestariksi. Hän seisoo potilaan vierellä loppuun asti. Työyhteisössä Tuulan tiedetään huomaav- an ja tekevän asioita jo ennen kuin muut älyvätkään edes ajatella asiaa. Tuulan rin-

nalla huonokuntoisen vuodepotilaan hoito on mykistävä. Tuulan jokaisesta ihmisenliikkeestä ja tavasta, miten hän kohtelee ja koskee potilasta huokuu syvä kunnioitus jokaisen ainutkertaisuuteen. Tuula saa usein kiitosta työstään ja hän on vuosien varrella

ollut monen hoitajasukupolven malli potilaskeskeisen hoitotyön toteuttamiseksi.”

”Vaikka arvostankin saamaani mitalia, ei mikään korvaa potilalta tullutta suoraa palautetta, eikä sen tarvitse olla mikään suuri, se voi olla pieni ele tai kiitos tai mikä

parasta, potilaan paraneminen vakavasta sairaudesta”, kertoo Tuula.

SIIKANIEMESSÄ PÄÄSIÄISENÄ 2008

LEENA JOKINEN

PUTKILAHDEN KYLÄLEHTI

Työpäivän päätyttyä kotiin palatessani törmään ovella ensimmäisenä kissaani, joka on vastaanottamassa kynnyksellä maaten pitkää puituutaan ja seuraavaksi on päivän posti. Yleensä luukusta on tipahtanut laskuja, ilmaisjakelulehtiä, mainoksia jne. Kaikenlaista, minkä voi suoraan kantaa paperinkeräykseeni. Mutta kerran kuukaudessa yllätyn aina iloisesti: Putkilahden Kylälehti on saapunut ja se herättää minussa monia tunteita. Vuonna 1996 muuttaessani toistamiseen pois Putkilahdesta, se oli ainut itse tilaamani lehti. Korpilahti-lehden ja sunnuntai-Hesarin lisäksi nykyään posti tuo Seuran (televisio-ohjelmat). Television uutis- ja ajankohtaisohjelmien sekä dokumenttien tarjonta on niin kattavaa, että niitä seuraamalla mielestäni pysyy ajan tasalla ja lisäksi on netti. Sitä paitsi minua ei voisi vähempää kiinnostaa esim. Seiska ja Oho sekä julkisjuorut. Iltopäivälehtiä en osta periaatteesta, sillä en kaipaa elämäni sitä negatiivisuutta, millä nämä lehdet tekevät rahaa. Esim. onnettomuuksista kertovat uutiset ovat tietysti paikallaan, mutta niillä mässäileminen on tarpeetonta.

Luen siis harvoja ja valittuja lehtiä. Suunnitellessani tätä juttua pengoin laa-

tikkoani, mihin olin säästännyt Putkilahden Kylälehdet. Itse asiassa hämmästyin, että niitä oli niin monta talletsani. Yleensä eilinen lehti uutisineen on jo vanha, joten heitän sen pois. Kylälehdet eivät minulle vanhene. Lehdessä kerrotaan kylän asukkaiden kuulumisista ja siellä on tarinoita heidän elämäntyöstään. Syntymäpäivä- ja perheutiset ovat myös mukavaa luettavaa ja näin minäkin täällä Espoossa olen tapahtumien tasalla. Kyläseuran ja Nuorisoseuran toiminta kiinnostaa myös, koska olin mukana kummankin seuran toiminnassa Putkilahdessa ollessani. On oikeastaan turha poimia erikseen juttuja, koska lehti luettuna etusivusta viimeiseen on täysipainoista ja mielenkiintoista. Päivänpolttavat uutiset jäävät ehkä taka-alalle jo siitäkin syystä, että lehti ilmestyy vain kerran kuussa. Sitä paitsi uutistarjonta on muutoinkin ylenpalttista. Kylälehti voi olla erilainen.

Kun Putkilahden Kylälehti kolahtaa pos-

tiluukusta, se on viesti lapsuuden maisemastani. Se herättää minussa lämpimiä ajatuksia ja muistoja nuoruudestani sekä tuntemistani ihmisistä. Lehti muistuttaa syntyperästäni. Kirsi Nurminen kirjoittaa viime numerossa, että hänestä ei kahdessa vuodessa ole tullut helsinkiläistä. Ei mikään ihme! Olen itse asunut ensin Helsingissä sekä nyt Espoossa vuodesta 1975 lähtien ja yhä olen maalainen. Samoin kuin Kirsi: olen ylpeä omasta taustastani ja niistä arvoista, jotka olen ”äidin maidossa” saanut. Minua on usein huvittanut, kun ihmiset ovat kinanneet siitä, kuka on aito helsinkiläinen, kuinka monennessa polvessa ja oliko jo isoisan isoisa syntynyt Helsingissä. Vakuutan aina olevani aito korpilahtelainen, koska isoäidin äidin isoäiti (?) on tietääkseni Putkilahdessa syntynyt.

Tässä yhteydessä haluan kiittää Putkilahden Kylälehdet toimitusta. On upeaa, että nämä ihmiset jaksavat ja viitsivät kaiken muun työn lisäksi sitoutua tämän lehden tuottamiseen, kun palkkana on tekemisen ilo. Jo viisitoista vuotta olemme saaneet nauttia omasta kylälehddestä aktiivisten ihmisten ansiosta, sillä todellinen tekeminen jää useimmiten harvojen vastuulle.

Putkilahden Kylälehti on erilainen lehti. Siinä ei kirjoiteta ilkeitä juttuja, mollata ja sotketa ihmisten välejä, vaan se yhdistää ja rakentaa siltoja ihmisten välillä. Lehteä voi lukea hyvillä mielin.

MARJA-LIISA HEINONEN

Syrjälän pirtti Vaaruvuoren rinteellä.

PIKKUPOJAN MUISTOJA SYRJÄLÄSTÄ

*– Katselimme kerran
Syrjälän pihasta linja-
auton tuloa Vaarusta. Se
oli niin täysi, ettei läpi
näkynyt.*

Äitini Lyyli oli Syrjälän tytär. Itse olen syntynyt Syrjälässä tammikuussa 1936. Varhaisimmat muistoni ovat sotien ajalta. Talvisin teimme täältä Horkan kylältä vierailuja Syrjälän mummolaan yleensä hevosella jäätietä pitkin. Eräs matka on jäänyt erityisesti mieleeni. Tulimme Lahenvuorenmäeltä Hyrkkölän läpi Vähälahteen ja sieltä Kapaulaukeen kautta Veijonjärvelle. Siitä matka jatkui jäätietä pitkin Koroslahteen. Taisi olla Marianpäivän aatto. Syrjälässä olivat silloin Hilma-mummu ja Olga sekä Saara Arhenius ja Jorma. Miehet Veikko ja Väinö olivat sodassa. Saattoi olla sama matka, jolloin Jorma pitkästyi leikkimään kanssani. Hän sanoi, että lähdän Könkkölään leikkimään Aunen kanssa.

Seuraava talvimuistoni on sodan jälkeiseltä ajalta. Väinöllä oli sätkäkone. Se kiinnosti minua kovasti. Väinö opetti minut tekemään sillä sätkiä, joita myös tein. Sota-aikana ei Putkilahteen ollut linja-autoliikennettä. Kesäiset matkat teimme Kaima-laivalla. Korospohja oli Kaiman

pääteasema. Muistan laiturin, halkopinot ja Putkilahden kauppiaiden varastoaitan, joka oli lukossa. Laivan saapuessa oli laiturilla väkeä odottamassa ja vastaanottamassa vieraita. Ollessamme Syrjälässä ja kuultuamme laivan saapumishuudon, juoksimme mekin rantaan vastaanottajien joukkoon. Erään kerran palatessamme kotiin äidin kanssa piti isän olla meitä vastassa Kirkonkylän laiturissa hevosien kanssa. Mutta hän olikin nukkunut pommiin. Laiva saapui aikataulun mukaisesti noin klo 3 aamulla. Lähdimme kävelemään ja ehdimme Lahenvuoren päälle kun isä tuli vastaan.

Linja-autot alkoivat jälleen sodan jälkeen kulkea. Katselimme kerran Syrjälän pihasta linja-auton tuloa Vaarusta. Se oli niin täysi, ettei läpi näkynyt. Minusta oli ihmeellistä, kuinka auton katolla olevalla rahtitavarylavalla oli muutama mies kyydissä. Katolla oli myös Putkilahden posti, Voitto Saarinen. Hän heitti Lehtolan kohdalla korospohjalaisten postin. Taisi olla sama kesä vuonna 1945, jolloin vihittiin käyttöön Pohjolan talomuseo. Sinne menimme Syrjälästä kävel-

Oli kesä 1944. Sen muistan siitä, että silloin kastettiin Syrjälässä nykyinen kesäkorospohjalainen, serkkuni Matti Levaniemi. Korospohjassa oli silloin tukkilauttoja. Kuulin rannasta ääniä ja menin katsomaan, ketä siellä oli. Kivelän Aulis (Hakanen) ja Könkkölän Aimo (Elfvengren) olivat juoksemassa tukkilauttojen päällä. Minunkin piti tietysti kokeilla, onnistuisinko itse. Olin silloin vielä uimataidoton. Onnistuin tietenkin hetken aikaa, kunnes putosin tukkien väliin. En muista kumpi isommista pojista tuli apuun ja nosti minut ylös vedestä. Siitä heille suuret kiitokset. Ilman heidän apuaan tuskin olisin tätä kirjoittamassa.

Myöhemmin Väinö lunasti Syrjälän itselleen. Kun kävimme hänen luonaan, hän tarjosi aina kahvit. Jos erehtyi sanomaan, että ei halua kahvia, hän vastasi: ”Ole ilman”, eikä tarjonnut sillä kertaa uudestaan.

Nykyään Syrjälä on nuoremman veljeni, Erkin perheen kesä- ja harrastepaikkana.

PENTTI LAHNAMÄKI

Pohjois-Päijänteen maisemiin ollaan suunnittelemaan retkeilyreittiä. Teemu Tenhunen on hankkeessa sekä projektipäällikkönä että maastosuunnittelijana ja on itsekin hyvin liikunnallinen henkilö. Hankkeen takana on Keski-Suomen Liikunta ry ja sille on koottu mittava ohjausryhmä.

Tavoitteena on suunnitella mahdollisen retkeilyreitien kulkua ja sen kytkemistä reitin varrella oleviin palveluihin sekä mielenkiintoisiin kohteisiin. Pohjois-Päijänteellä on lukuisia hienoja käyntikohteita: arvokkaita kylämaisemia, Leivonmäen kansallispuisto, itse suurjärvi Päijänne ja monenlaisia luonnonmuodostumia. Tämän päälle tulevat vielä paikallisten tarjoamat majoitus-, muonitus- ja ohjelmapalvelut sekä normaalit kaupan ja liikenteen palvelut. Reitiltä puuttuu vielä käyttäjien keskuudessa vakiintunut asema ja sitäkin hankkeessa pyritään luomaan.

Putkilahtelaisille järjestettiin aiheesta oma tiedotustilaisuus torstaina 21.2. Koulupuistossa: asiaa esitteli Teemu Tenhunen, paikalla oli kymmenkunta kyläläistä.

Reitti kulkee Päijänteen rantakuntia pitkin järven itäpuolta, tulee Selänpohjasta Hauhan pohjoispuolisia metsiä pitkin Herapohjaan, kulkee Ylisjärven takaista selännettä pitkin Vaarulle, ylittää järven Kärkisissä jatkuen Korpilahden ja Muuramen kautta takaisin Jyväskylään. Reittiin pyritään liittämään kytkentöjä olemassa oleviin reitteihin, jotka laajentavat reitin käyttökelpoisuutta paikallisesti. Reitiltä tehdään pisto myös Himoksen suuntaan. Yleisenä tavoitteena

on laaja-alainen luontomatkailemisen kehittäminen. Reitien luonnosteltua kulkua Ylisjärven koillisrannalla Herapohjasta Vaarulle esiteltiin yksityiskohtaisesti.

Reitti kulki 95 % olemassa olevia metsäiteitä ja polkuja tai koneuria pitkin. Reitille tulisi joitakin uusia leiri- ja tulistelupaikkoja, mutta olemassa olevia rakenteita hyödynnetään aina, kun se on järkevää. Esim. Vaarun luontopolun leiripaikka tarvitsee vain vähän kohentamista ja vanha Vaaruntie on reittinä mielenkiintoinen ja haastava.

Pääasiallisia käyttäjiä olisivat luultavimmin paikalliset asukkaat: reitti palvelisi kuntoilua ja hyötyliikuntaa sekä retkeilymuotoista luonnossa patikointia. Se olisi pääosaltaan maastopyöräilyyn soveltuva, mikä ei kuitenkaan tarkoita enempää, kuin parimetristä kulkutietä. Olevien teiden ulkopuolella pyöräilyreitti voi olla paikoin kapeampikin.

Reitin toteuttamiseen johtava hanketyö on vielä vireillä ja aikaisintaan maastotöihin päästään vuoden 2009 toukokuussa. Tämä edellyttää vielä muun muassa kaikkien reitin varrella jäävien maanomistajien suostumusta, lukuisien reitin markkinointiin liittyvien asioiden hoitoa sekä rakentamissopimusten tekemistä pääosin paikallisten sopimus-kumppaneiden kanssa. Aiheesta tiedotetaan lisää myös kylälehdessä, kun työ etenee.

Lisätietoja: Teemu Tenhunen p. 041 544 2195, teemu.tenhunen@kesli.fi

TIMO SUOMINEN

Putkilahden kyläseura ry

Kevät- kokous

sunnuntaina 27.4.2008
kello 13.00 Koulupuistossa
Esillä sääntömääräiset asiat
Kahvitarjoilu! Tervetuloa!

Seuran tarkoituksena on

- työskennellä toimialueensa sivistyksellisten, sosiaalisten ja taloudellisten olojen kehittämiseksi sekä viihtyisyyden lisäämiseksi
- olla toimialueensa asukkaiden yhdyssiteenä ja yhteistoiminnan kehittäjänä

Tarkoituksensa toteuttamiseksi seura

- järjestää kursseja, iltamia, tupailtoja, kilpailuja, arpajaisia ja retkiä
- tukee jäsentensä osallistumista koulutukseen
- järjestää tilaisuuksia neuvotella ja päättää kylän yhteisistä asioista
- edustaa kyläkuntaa ulospäin yhteisissä asioissa
- edesauttaa talkootoimintaa
- ottaa vastaan lahjoituksia, testamentteja
- omistaa ja ylläpitää kiinteää ja irtainta omaisuutta
- tekee kylää tunnetuksi
- vaalii yhteisön kulttuurihistoriallista taustaa
- edesauttaa kylällä toimivien yritysten toimintaa
- myöntää lahjoituksia tai stipendejä kylän tulevaisuutta parantavien toimien johdosta
- toimii yhteistyössä muiden järjestöjen ja yhteisöjen kanssa

LÄHETTÄJÄ:
PUTKILAHDEN KYLÄLEHTI
VESPUOLENTIE 1977 B1
41870 PUTKILAHTI, FINLAND

LM-SÄHKÖ

Korpilahdentie 808
19920 Pappinen
☎ 0400 476 559

- ▶ sähköasennukset
- ▶ teleasennukset
- ▶ sähkösuunnittelu

KORPILAHDEN APTEEKKI

p. (014) 821 775
Avoinna:
ma - pe 9 - 17
la 9 - 13

www.korpilahdenapteekki.fi

LUHANGAN SIVUAPTEEKKI

p. (014) 877 271
Avoinna:
ma - pe 9.30 - 16.00

Nokia matkapuhelimien
ja Sonera liittymien
asiantuntijaliike
Seppälänkankaalla

sonera NOKIA

Midare Oy

Ahjokatu 12 ☎ 0424 20011

HANKI UUDET JÄTEASTIAT MEILTÄ KOTIIN TOIMITETTUINA

600 ltr

240 ltr

- ◇ JÄTTEENKULJETUS
- ◇ VAIHTOLAVAT
- ◇ LOKAHUOLTO
- ◇ VIEMÄREIDEN AVAUKSET
- ◇ JÄTEHUOLTOTUOTTEIDEN
MYyntI

SIHVARI OY

www.sihvari.fi, info@sihvari
Puh. 010 525 1640

HPN-Pelti

rakennuspeltityöt
ammattitaidolla

☎
0500 615263

Postiosoite:
Honkalanmutka 2 B 3
41800 Korpilahti

Referenssikohde Putkilahdessa:
Koulupuiston uusi katto (2004)

IDO KYLPYHUONEKALUSTEET

Putket,
pumput,
vesijohtotarvikkeet,
muut LVI-tarvikkeet

Uponor

Myynti ja asennus
Heikki Vilkman
19910 Tammijärvi
p. (0400) 244 362
Kotiin (014) 877 163

oras

Tervetuloa
palvelevaan
paikallispankkiin!

KORPILAHDEN
OSUUSPANKKI

Martinpolku 23, Korpilahti
puh. 014-518 5100

TARMO
LÄHIKAUPPIAS

Virran Puoti

Puoti avoinna:
ma - pe 10 - 17, la 9 - 14
uudet aukioloajat 1.10. alkaen

BAARI & BAR
VOITTO

Baari avoinna:
ma - pe 10 - 17, la 9 - 14
uudet aukioloajat 1.10. alkaen

- päivittäistavarat ✕
- rauta ja maatalous ✕
- bensiini 95E, polttoöljy ✕
- baari ja kesäterassi ✕
- valokopio- ja nettipalvelu ✕

WWW.VIRRANPUOTI.FI

PUHELIMET: 014-825 177, 040-556 7388
VIRRAN PUOTI, VESPUOLENTIE 1950 B, 41870 PUTKILAHTI